

Sygn. akt III Ca 743/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Wiśniewska-Drobny

Sędzia SO Lucyna Morys – Magiera (spr.)

SR (del.) Joanna Łukasińska – Kanty

Protokolant Beata Michalak

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa W. L. i P. de B.

przeciwko D. F. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 marca 2015 r., sygn. akt I C 1488/14

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 1200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSR (del.) Joanna Łukasińska-Kanty SSO Krystyna Wiśniewska-Drobny SSO Lucyna Morys-Magiera

Sygn. akt III Ca 743/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 2 marca 2015 roku Sąd Rejonowy Gliwicach w pkt 1 zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 29.011 zł (dwadzieścia dziewięć tysięcy jednaście złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10.07.2010 roku; w pkt 2 w pozostałym zakresie powództwo oddalił; w pkt 3 nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w G. kwotę 3.038,26 zł (trzy tysiące trzydzieści osiem złotych i 26/100) tytułem wydatków; w pkt 4 zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 7.185 zł (siedem tysięcy sto osiemdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego, oddalając żądanie powodów o zasądzenie kosztów postępowania w pozostałym zakresie.

Pozwem z dnia 17 czerwca 2010 roku małżonkowie W. L. i P. de B. wnieśli o zasądzenie od pozwanego D. F. (1) kwoty

29011zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 marca 2010r. do dnia zapłaty, w tym kwoty 25000zł tytułem obniżenia ceny lokalu oraz 4011zł tytułem odszkodowania za demontaż znajdującego się w mieszkaniu kominka. Ponadto powodowie wnieśli o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu wskazali, że w dniu 19 listopada 2009r. kupili od pozwanego prawo własności lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) wraz z udziałem w częściach wspólnych nieruchomości za cenę 456000zł. W jednym z pokoi pozwany zainstalował kominek i zapewnił powodów, że można nim ogrzewać mieszkanie, został zamontowany zgodnie z przepisami i zasadami sztuki budowlanej. Istnienie kominka było istotnym czynnikiem wpływającym na podjęcie przez powodów decyzji o kupnie mieszkania oferowanego przez pozwanego. Pozwany zaznaczył tylko konieczność uszczelnienia przewodu kominowego. Po transakcji okazało się, że kominek zamontowany został bez zezwolenia budowlanego i niezgodnie z obowiązującymi przepisami i nie może być eksploatowany. Strony nie zdołały jednak rozstrzygnąć sprawy w sposób ugodowy.

Pozwany D. F. (2) wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany wskazał, że nie wprowadził powodów w błąd i nie zataił przed nimi wady kominka. Ponieważ w chwili zakupu mieli świadomość istnienia wady, obecnie nie mogą żądać z tego tytułu obniżenia ceny, nadto z powodu nieszczelności kominka pozwany obniżył już cenę mieszkania o 10000zł. Podnosił, że kominek wybudowany został przez profesjonalny podmiot i odebrany przez mistrza kominarskiego, zaś pozwany uzyskał zgodę wspólnoty mieszkaniowej na jego wybudowanie. Motywował, że kominek pełni również funkcje dekoracyjną, w związku z czym nie ma potrzeby jego rozbiórki.

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2013 roku (sygn. akt I C 692/10) Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 29011zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 marca 2010 roku oraz kwotę 5968zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, nakazał pobrać od pozwanego kwotę 2 554,31zł tytułem zwrotu brakującej części kosztów opinii biegłego.

W wyniku rozpatrzenia apelacji pozwanego, Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2014r. uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego. Sąd Odwoławczy ocenił, że Sąd pierwszej instancji nieprawidłowo pominął dowody wnioskowane przez pozwanego oraz nie ustosunkował się do podnoszonych przez niego okoliczności. Ponadto pozwany nie był na ostatniej rozprawie prawidłowo reprezentowany, bowiem dopuszczony tymczasowo aplikant adwokacki nie przedłożył we wskazanym przez Sąd terminie upoważnienia od pełnomocnika pozwanego. Uznano, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy, polecając mu rozpatrzenie wszystkich wniosków dowodowych pozwanego, zaznaczając sposób obliczenia stosunkowego obniżenia ceny na zasadzie art. 560 § 3 kc.

W wyniku ponownego rozpoznania sprawy ustalono, że pozwany D. F. (2) w 2007r., jako właściciel mieszkania przy ulicy (...) w G., zastąpił w jednym z pokoi piec kaflowy na kominek. Montaż urządzenia został przeprowadzony przez specjalistyczną firmę zajmującą się tego typu instalacjami. Wcześniej przewody kominowe zostały sprawdzone przez kominarzy. Mieszkańcy budynku przy ulicy (...) nie wyrażali sprzeciwu wobec planu zamontowania kominka. W dniu 14 maja 2007r. Spółdzielnia Pracy (...) z S. wystawiła zaświadczenie o odbiorze przewodów kominowych w mieszkaniu stwierdzając, że przewody te odpowiadają przepisom prawa budowlanego.

Pozwany sporadycznie korzystał z kominka. Po około roku od zamontowania, podczas jego użytkowania, dym zaczął przenikać do mieszkań położonych na wyższych piętrach domu. Dnia 30 grudnia 2008r., po przeprowadzonej kontroli, stwierdzono częściową niedrożność i nieszczelność przewodu kominowego oraz zabroniono korzystania z kominka do czasu jego udroźnienia oraz uszczelnienia.

Sąd Rejonowy ustalił, że Zarząd (...) Sp. z o.o. w G. w 2008r. dwukrotnie informowała pisemnie pozwanego o nieszczelności przewodu kominowego i wzywała do odłączenia nielegalnie zamontowanego kominka. W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 17 października 2008r. poinformował zarząd wspólnoty mieszkaniowej, że instalację kominka przeprowadził na podstawie opinii kominarzy.

Notarialną umową sprzedaży z dnia 19 listopada 2009r. małżonkowie W. L. i P. de B. kupili od D. F. (1) prawo własności lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej za kwotę 456000zł. Dla nieruchomości tej Sąd Rejonowy w Gliwicach prowadzi księgę wieczystą o nr (...). Z § 4 ust. 3 umowy sprzedaży wynika, że nabywcy zostali poinformowani o konieczności uszczelnienia przewodu kominowego, do którego podłączony jest piec grzewczy. Mieszkanie było wyremontowane, nadawało się do natychmiastowego zamieszkania. W związku z tą usterką cena mieszkania została odpowiednio obniżona.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że powodowie szukali mieszkania nadającego się do natychmiastowego korzystania, zaś kominek zadecydował o kupnie lokalu od pozwanego, bowiem powodowie mieli dostęp do niedrogiemu drewna opałowego.

Po zakupie mieszkania powodowie podjęli czynności mające na celu uszczelnienie kominka i wówczas uzyskali informację od wspólnoty, że kominek został zamontowany wbrew przepisom. Powodowie otrzymali opinię rzeczoznawcy, która nie pozwalała na korzystanie z kominka.

Powodowie próbowali rozwiązać sprawę z pozwanym w sposób ugodowy, co nie odniosło spodziewanego rezultatu. Pozwany kilka miesięcy po zakupie mieszkania zaproponował powódce, że je odkupi, jednak powodowie jednak przystosowali już wówczas mieszkanie do swoich potrzeb i powiększyła się ich rodzina.

W lokalu w okresie zimowym pojawia się wilgoć oraz zagrzybienie. W związku z niemożnością korzystania z kominka, powodowie chcą go zdemontować. Wzrost estetyczny kominka jest w ich ocenie niewystarczający dla pozostawienia niedziałającego urządzenia, które zajmuje przestrzeń w pokoju.

Sąd Rejonowy ustalił, że w wyniku okresowej kontroli przewodów kominowych z dnia 25 października 2010 roku stwierdzono, że w mieszkaniu nr (...) przy ulicy (...) należy odłączyć podłączony nieprawidłowo i bez zezwolenia kominek. W pokoju, w którym znajduje się kominek brak jest wentylacji i nawiewu zewnętrznego.

Budynek przy ulicy (...) w G. nie spełnia warunków technicznych umożliwiających instalowanie kominków.

Koszt wyburzenia kominka oceniono na 4329zł, na które składa się demontaż urządzenia oraz niezbędny remont pomieszczenia : malowanie pokoju oraz wymiana podłogi znajdującej się w pomieszczeniu. Rynkowa wartość mieszkania z założeniem nieistnienia w nim kominka wynosi 423500zł, stosunek wartości mieszkania z niesprawnym kominkiem do wartości tego mieszkania z funkcjonującym kominkiem (456 000 zł), wynosi 92,87%.

Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne oparł o dokumenty złożone do akt sprawy, opinię biegłej z zakresu szacowania nieruchomości i nieruchomości – T. K., zeznania świadków, wskazane szczegółowo w uzasadnieniu kwestionowanego orzeczenia. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom M. N., W. S. oraz S. P. - sąsiadów pozwanego, którzy mieli informacje związane z instalowaniem przez pozwanego kominka oraz powstałymi w związku z tym nieprawidłowościami. Zeznania tych świadków są wzajemnie spójne, nie pozostają w opozycji do zeznań stron. Oceniając zeznania świadka A. F., będącej pośredniczką nieruchomości współpracującą z powódką, Sąd pierwszej instancji miał na uwadze również fakt, że jest ona osobą bliską dla pozwanego. Zeznania tego świadka Sąd uznał za niewiarygodne w zakresie, w jakim świadek twierdziła, że gdy powodowie uznali, że nie chcą kominka, pozwany zaoferował im usunięcie kominka i wyremontowanie lokalu na swój koszt. Okoliczność ta, jako sprzeczna ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadków oraz stron postępowania, oceniona została jako nieprawdziwa. W pozostałym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka.

Oceniając treść przesłuchania stron Sąd w całości uznał za wiarygodne twierdzenia powódki, która w sposób spójny i logiczny przedstawiła przebieg zdarzenia, podobnie jak przesłuchanie pozwanego, które w przeważającej mierze było zgodne z zeznaniami powódki, Sąd w tej mierze dał im więc wiarę. Za niewiarygodne uznał zeznania pozwanego w zakresie, w jakim twierdził on, że sprzedając mieszkanie był pewny, że kominek jest zdatny do używania, a wymaga

wyłącznie uszczelnienia; pozostają one w sprzeczności z dowodem z korespondencji wysyłanej do pozwanego przez (...), a dotyczącej nakazania usunięcia nielegalnie zamontowanego kominka.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy stwierdził, że roszczenie powodów zasługiwało na uwzględnienie. Wskazał, że dla jego oceny zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące sprzedaży w brzmieniu obowiązującym w 2009r., w szczególności art. 556 § 1 k.c. oraz art. 560 § 1 k.c., pozwalający na odstąpienie albo żądanie obniżenia ceny, chyba że sprzedawca niezwłocznie wymieni rzecz wadliwą na rzecz wolną od wad albo niezwłocznie wady usunie.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji mieszkanie przy ulicy (...) obciążone było wadą fizyczną polegającą na niezdatności do używania znajdującego się w nim kominka, o czym pozwany posiadał wiedzę i mając świadomość, że kupujący zamierzają korzystać z kominka, zapewniał ich o takiej możliwości po uszczelnieniu przewodu kominowego. Wskazał, że kominek zainstalowany został wbrew przepisom prawa - § 132 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, kierując się stwierdzonymi przez biegłą parametrami budynku. Uznał Sąd, że instalacja kominka w budynku przy ulicy (...) nie była dozwolona i nie należy z niego korzystać. Przedmiotowe mieszkanie obciążone jest więc jego zdaniem wadą fizyczną – nie posiada zdadnego do używania kominka, o którego istnieniu powodowie byli zapewniani przez pozwanego.

Sąd Rejonowy zważył, że pozwany poinformował powodów o istnieniu wady kominka w postaci nieszczelności przewodu kominowego, o której powodowie nie wiedzieli w chwili kupna mieszkania, zatem nie znajdzie zastosowania przepis art. 557 § 1 k.c., zwalniający sprzedawcę od odpowiedzialności z tytułu rękojmi.

W tej sytuacji wystosowane przez powodów żądanie obniżenia ceny było zdaniem Sądu zasadne; z uwagi na charakter wady nie była możliwa ani wymiana kominka, ani jego naprawa, gdyż w przedmiotowym mieszkaniu nie było możliwości jego eksploatacji. Zakres obniżenia ceny z uwagi na istnienie wady fizycznej, ocenił zgodnie z regulacją art. 560 § 3 k.c., jako stosunek wartości rzeczy wolnej od wad do jej wartości obliczonej z uwzględnieniem istniejących wad, czyli w niniejszej sprawie 92,87 %. Żądanie obniżenia ceny jest zatem zasadne do wysokości 7,13 % wartości mieszkania, a więc do kwoty 32 500 zł. Ponieważ powodowie domagali się z tego tytułu zapłaty kwoty 25 000 zł, żądanie ich uwzględniono w całości.

Odnosząc się natomiast do kwestii kosztów usunięcia kominka, Sąd Rejonowy nie podzielił argumentacji strony pozwanej, jakoby demontaż taki nie był konieczny z uwagi na brak decyzji administracyjnej, czy też na pełnienie przez kominek funkcji estetycznych. Strona powodowa bowiem w związku z okresowymi kontrolami kominiarskimi jest wzywana do likwidacji nielegalnie postawionego kominka, który ponadto jest nieczynny i nie będzie zdadny do używania w przyszłości. Zdaniem Sądu sama funkcja estetyczna nie jest wystarczająca do utrzymywania atrapy pieca grzewczego, zaś funkcja użytkowa urządzenia przeważała nad estetyczną. Koszty usunięcia kominka stanowią jego zdaniem szkodę w związku z wadą fizyczną, która winna zostać naprawiona przez sprzedawcę w wyniku rękojmi (art. 566 § 1 k.c.), czy też w ramach ujemnego interesu umownego (art. 417 k.c.).

Sąd Rejonowy uznał, że powodowie wykazali nienależyte wykonanie umowy łączącej strony oraz powstanie z tego tytułu szkody, która pozostawała w adekwatnym związku przyczynowo – skutkowym z nienależytym wykonaniem zobowiązania, a wysokość szkody na 4329zł wykazana została za pomocą opinii biegłej. Ponieważ powodowie żądali z tytułu naprawienia szkody kwoty mniejszej niż rzeczywista szkoda - 4 011 zł, ich roszczenie uwzględniono do tej wysokości.

Zasądzono zatem od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 29 011zł, na którą składały się : 25000zł tytułem obniżenia ceny oraz 4011zł tytułem kosztów naprawienia szkody. Odsetki od wskazanej kwoty, zgodnie z art. 481k.c., zasądzono od 10 lipca 2010r., czyli od następnego dnia po doręczeniu pozwanemu odpisu pozwu. Dalej idące żądanie odsetek (od dnia 19 marca 2010 roku) oddalono.

O kosztach sądowych wyrzeczono na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o art. 100 k.p.c. i obowiązkiem zwrotu kosztów w całości obciążył stronę pozwaną, z uwagi na fakt, że powodowie ulegli tylko co do nieznaczącej części swojego żądania.

Apelację od tego wyroku w całości wniósł pozwany, domagając się jego zmiany i oddalenia powództwa w całości oraz zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, względnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu z pozostawieniem mu rozstrzygnięcia o kosztach postępowania odwoławczego.

Zarzucał skarżący błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym uznaniu, że budynek przy ul. (...) w G. nie spełnia warunków umożliwiających instalowanie kominków, podczas gdy budynek posiada stosowną ilość kondygnacji, bowiem jego poddasze nie może być przeznaczone do pobytu tam ludzi i nie znajdują się tam urządzenia techniczne. Wskazywał, że błędnie przyjęto, że mieszkanie sprzedane powodom jest obciążone wadą fizyczną, zatajoną świadomie przez pozwanego mimo, że dowody na to nie wskazują, bowiem pozwany nie miał wiedzy o ewentualnej wadzie i kontrole nie wykazywały nieprawidłowości.

Podnosił nadto apelujący sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego i naruszenie art. 233 § 1 kpc poprzez przyjęcie, że powodowie złożyli oświadczenie o obniżeniu ceny mimo braku takiego potwierdzenia w aktach, w tym w pozwie. Zgłosił zatem zarzut przedawnienia roszczenia (art. 568 § 1 kc). Wskazywał nadto na niesłuszną odmowę wiary pozwanemu twierdzącemu, że był pewien, iż kominek nadaje się do użytku po uszczelnieniu przewodów, a także przez odmowę wiary zeznaniom świadka A. F. co do zaoferowania powodom przez pozwanego usunięcia kominka i remontu lokalu na jego koszt. Winno to zdaniem apelującego skutkować zmniejszeniem świadczenia dla powodów.

Ostatecznie zarzucał naruszenie normy art. 321 § 1 kpc przez orzekanie co do przedmiotu nie objętego żądaniem pozwu. Motywował, iż żądanie obniżenia ceny mieszkania oraz zwrotu kosztów jego remontu nie zostało zawarte w pozwie.

W apelacji zawarto wnioski o dopuszczenie dowodu zeznań świadka M. S. na okoliczność zaoferowania przez pozwanego powodom usunięcia kominka na swój koszt i remontu pokoju; wskazano, że potrzeba przedstawienia tego dowodu wynika z uznania za niewiarygodne zeznań świadka A. F..

Powodowie wnieśli o oddalenie apelacji pozwanego i zwrot kosztów postępowania odwoławczego.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 8 lipca 2015r. oddalono wniosek dowodowy pozwanego zawarty w apelacji jako spóźniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja pozwanego nie była uzasadniona.

W pierwszej kolejności wypada wskazać, iż ustalenia faktyczne zostały poczynione przez Sąd Rejonowy prawidłowo, w oparciu niewadliwie przeprowadzone, szerokie postępowanie dowodowe. Poszczególne ustalenia znalazły oparcie w konkretnie przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku środkach dowodowych i odpowiadają ich treści. Zaznaczyć należy, że dowody oferowane były przez obie strony postępowania reprezentowane przez wykwalifikowanych pełnomocników. Sąd pierwszej instancji ponadto zastosował się do wszelkich wskazań Sądu drugoinstancyjnego, zawartych w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 kwietnia 2014r., którym uchylono poprzednio zapadły w sprawie przed Sądem Rejonowym w Gliwicach wyrok i przekazano mu sprawę do ponownego rozpoznania.

Zdaniem Sądu Odwoławczego nie doszło do błędów w ustaleniach faktycznych przez uznanie, że budynek przy ul. (...) w G. nie spełnia warunków prawem przepisanych dla zainstalowania w znajdujących się w nim mieszkaniach kominka; w te kwestii wypowiedziała się na polecenie Sądu Rejonowego biegła T. K. w opinii, a kwestionowanie jej tez na obecnym etapie postępowania przez pozwanego li tylko na podstawie odmiennych stwierdzeń nie może być skuteczne. Również ustalenie, zgodnie z którym pozwany wiedział o niemożności eksploatacji kominka i tę wadę fizyczną mieszkania

zataił, zapewniając powodów o możliwości ogrzewania nim pomieszczeń, znajduje należyte poparcie w materiale dowodowym przywołanym w uzasadnieniu kwestionowanego wyroku; przyczyn dla odmiennych ustaleń w tej mierze, zważywszy na zaoferowane dowody, Sąd Odwoławczy nie znalazł.

Jego zdaniem na poparcie zasługuje również dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena wiarygodności materiału dowodowego, realizująca zasadę z art. 233 § 1 kpc. Ocena ta została, wbrew twierdzeniom apelującego, przeprowadzona wnikliwie i rozważnie, analizie poddany został cały zgromadzony materiał dowodowy, a Sąd Rejonowy nie koncentrował się jedynie na wyrywkowych kwestiach, lecz skonstruował wszechstronny obraz zdarzenia, rozważając kompleksowo środki dowodowe niosące z sobą dane istotne dla sprawy. Nie doszło zatem i w tej mierze do zarzucanego w apelacji naruszenia art. 233 § 1 kpc. Nieskuteczny okazał się być zarzut niesłusznej odmowy wiarygodności zeznaniom świadka A. F. oraz przesłuchaniu pozwanego w zakresie dotyczącym braku wiedzy pozwanego o niemożności eksploatacji kominka i oferowania powodowi jego usunięcia i remontu pokoju na koszt sprzedawcy. Zasadnie wskazywał Sąd Rejonowy, iż pozostają one w sprzeczności z treścią pozostałego wiarygodnego materiału dowodowego, zaś świadek jest osobą bliską pozwanego.

Z tych wszystkich przyczyn Sąd drugiej instancji przyjął za własne ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy, bez konieczności ponownego ich przywoływania.

Jeżeli chodzi o zarzut naruszenia przepisu art. 321 § 1 kpc, on również nie był skuteczny, mając na uwadze treść pozwu złożonego w niniejszej sprawie i konsekwentnie popieranego w toku procesu, zarówno co do żądania obniżenia ceny, jak i zapłaty odszkodowania.

Podzielić wypadalo także w świetle powyższych stwierdzeń rozważania prawne Sądu pierwszej instancji, akceptując tym samym merytoryczne rozstrzygnięcie zaskarżone apelacją pozwanego w całości.

Zważywszy, iż pozew w niniejszej sprawie wniesiono dnia 17 czerwca 2010r., także zarzut przedawnienia dochodzonego roszczenia podniesiony w apelacji pozwanego, nie mógł odnieść zamierzonego skutku.

Z tych wszystkich przyczyn oddalono apelację pozwanego jako bezzasadną na mocy art. 385 kpc.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc, obciążając obowiązkiem ich zwrotu na rzecz wygrywających powodów przegrywającego pozwanego. Na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika powodów będącego adwokatem w wysokości 1200zł (tysiąc dwieście złotych) obliczone stosownie do § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

SSR (del.) Joanna Łukasińska–Kanty SSO Krystyna Wiśniewska–Drobny SSO Lucyna Morys-Magiera